

De n-ai fi Tu...

Danab

De n-ai fi Tu, nici zarea nu ar mai fi senină
Iar florile-n câmpie nu ar avea lumină,
Pădurea n-ar doini, în linistea-nserării
De n-ai fi Tu să umpli cu pace largul zării!

De n-ai fi Tu, stejarii s-ar apleca-n furtună
Cât sunt de mari și falnici, dar Tu îi ții de mână..
De n-ai fi Tu, nici salcia cu brațele plecate
N-ar ști ce-i bucuria purtată lin pe ape..

De n-ai fi Tu nici crinii nu ar avea mireasmă
Și dulce și suavă.. venind din cer.. de-Acasă,
Acolo mă așteaptă pe plaiul luminos,
Toți crinii-n Sărbătoare ce sunt al Lui Hristos

De n-ai fi Tu, ar plânge și soarele și luna
Strângând în suflet zorii.. și nopțile, întruna..
Strângând în suflet lacrimi.. și bucurii..și cânt
De n-ai fi Tu să umpli cu viață-acest pământ!

Dar pentru că ești totul.. și dor și bucurie,
Și lacrima din gene pe foaia de hârtie..
Suspînul ce-l înalță în rugă și-n cântare
Spre zările senine.. spre zări pline de soare...

Tu ești mereu aproape și-n cânt și-n rugăciune
Și-n freamătul de ape și-n doina de pe strune
Cântată cu iubirea de sus din veșnicii
Plângând de dorul Slavei, să vii l-ai Tăi copii...

O, Doamne.. ești aproape.. mereu din zori de zi
În freamătul de codri.. și-n glasuri de copii
În dulcele cuvinte citindu-Ți Sfânta Carte..
Tu ești mereu, o, Doamne.. mereu Tu ești aproape

Și simt a ta prezentă.. și simt iubirea Ta..
De n-ai fi Tu.. o Doamne.. cine m-ar mângâia?
Cine mi-ar spune-n taină cuvinte de iubire
Și-n suflet să-mi inunde gingașa ei, simțire?

O, Doamne.. ești aproape.. din flori, soare și stele
Îmi dai gânduri curate în gândurile mele
Îmi spui: -"o, nu te teme.. voi fi mereu cu tine

Pășește prin credință! De mână te voi ține!"

12.10.2016